

Wóz krzyku, 2015

Zbigniew Kazimierz Witek
Prezes Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie

Ewa Sadowska i Iwona Siwek-Front
Public Relations

mają zaszczyt zaprosić na wystawę malarstwa

Grzegorza Steca pt. Wóz krzyku

Wernisaż 3 listopada 2015, wtorek o godz. 19.00
Dolny Pałac Sztuki / wystawa czynna od 3 listopada 2015.

foto: Przemysław J. Witek

foto: Jan Zych

1901-2015

114 lat Pałacu Sztuki

Pałac Sztuki
Towarzystwa Przyjaciół
Sztuk Pięknych w Krakowie
rok założenia 1854

pl. Szczepański 4, 31-011 Kraków
tel./fax: +48 12 422 66 16
mob. +48 501 451 252
www.palac-sztuki.krakow.pl

wystawy czynne w godzinach:
pon-pt.: 8.15 – 18.00
sob-nd.: 10.00 – 18.00

WSTĘP WOLNY dla członków Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych w Krakowie i ich rodzin, Sybiraków, żołnierzy września 1939 roku, żołnierzy Armii Krajowej i akcji „Burza”, żołnierzy Powstania Warszawskiego '44, osób niepełnosprawnych (I grupa inwalidzka) wraz z opiekunami, dla seniorów z wnukami, studentów: ASP, historii sztuki UJ, PWST w Krakowie, Wydziału Sztuki UP, WSP-P „Ignatianum”, Historii Sztuki Uniwersytetu im. Jana Pawła II w Krakowie, uczniów Liceum Sztuk Plastycznych w Krakowie, zorganizowanych grup uczniów ze Szkół Małopolski na karty wolnego wstępu, zastępów harcerzy oraz repatriantów, członków SMTG oraz rodzin wielodzietnych z Kartą 3+, w każdy dzień tygodnia.

fot. Andrzej Rafiński

Grzegorz Stec – wybitny malarz polski, zajmujący osobne miejsce we współczesnej sztuce. Ur. w 1955 r. w Krakowie, absolwent krakowskiej Akademii Sztuk Pięknych, miał ponad 50 wystaw indywidualnych, w liczących się galeriach sztuki najważniejszych miast w Polsce, a także za granicą (USA, Szwecja, Francja, Niemcy). W latach 1996-2002 był rezydentem The Society for Arts w Chicago, gdzie odbyły się m.in. wystawy: *Letters to the Mastres* (1996), *Exodus or Carnival?* (1997) i *Aqueducts of Dream* (1998). W latach 2008-2009 wystawiał w Nowym Jorku, m.in. w Konsulacie Generalnym Rzeczypospolitej Polskiej (2008) oraz w Fundacji Kościuszkowskiej (2009). Ostatnie duże wystawy artysty odbyły się w Pałacu Sztuki w Krakowie (2012), Centrum Sztuki Współczesnej „Solvay” (2014), Instytucie Polskim w Lipsku (*In Licht und Schatten*, 2014), Centrum Kultury Żydowskiej na krakowskim Kazimierzu (2011, 2014), w berlińskiej Galerii Abakus (*Melancholie und Maskerade*, 2015, we współpracy z Ambasadą RP).

O twórczości artysty TVP nakręciła film *Zadręcza mnie zapach czerni* (1991, reż. Cezary Nowicki). Grzegorz Stec jest również poetą, wydał dwa tomiki poetyckie: *Nikt tu nie szuka odpowiedzi* (1999) oraz *Melencolia* (2007).

Strona autorska: www.stec.art.pl

O wystawie: Wóz krzyku

Obrazy prezentowane na wystawie pokazują nasz świat jako przerażający, szalony i groźny. Oddają atmosferę osaczającego zagrożenia: wojnę, terroryzmem, chorymi ideologiami, bezmyślnością, brakiem wartości. Pokazują, że groza życia i egzystencjalny lęk towarzyszą nam w powszednim dniu, że „horror jest wszędzie”. Artystę najbardziej interesuje tłum – skłębiona, zdeformowana masa, dręczona przez szaleństwa, upiory i traumy. Ekspresją przerażenia światem jest krzyk, a świat jest wielkim wozem krzyku.

Widać to zwłaszcza w tytułowym obrazie (który na wystawie będzie prezentowany w kilku wariantach), spajającym ze sobą dwie wielkie europejskie tradycje, jakie reprezentują *Krzyk* Edwarda Muncha i *Wóz z sianem* Hieronima Boscha. Pierwszy pokazuje indywidualne szaleństwo i rozpacz, drugi szaleństwo zbiorowe, bo „świat jest wielkim wozem z sianem i każdy zgarnia z niego, ile zdoła”. Na wozie Steca zamiast siana są cztery wrzeszczące głowy, a nieprzebrany tłum ciągnie ten symbol szaleństwa, cierpienia i grozy nie wiadomo skąd i dokąd.

I jeszcze nieco o formie dzieł tego wyjątkowego artysty, którego usytuować można w przestrzeni sztuki wizyjnej, zrodzonej z podświadomości. Stec, nazywany przez krytyków wybitnym kolorystą i mistrzem światła, wypracował własną technikę malarstwa olejnego, opartą na spontanicznym, intuicyjnym tworzeniu podczas pierwszych gorących sesji, a potem mozolnym i perfekcyjnym dopracowywaniu detali. W jego twórczości ogromną rolę odgrywa światło, które jest bohaterem wielu jego prac, zwłaszcza czarnych obrazów, stanowiących najbardziej oryginalną część jego malarstwa. Na wystawie prezentowane będą prace pokazujące bogactwo kompozycji, barw i struktur – od prostych form po gęste kompozycje *horror vacui*, od czystej i wyrazistej kolorystyki, po prace czarno-białe.

Marionetki III, 2013

Przemarsz jesieni, 2012

